

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 2003

18 JUILLET 2003

Proposition de loi modifiant l'article 747 du Code judiciaire en vue d'y introduire la notion de conclusions de synthèse

(Déposée par Mme Nathalie de T' Serclaes)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi a déjà été déposée sous l'ancienne législature par Philippe Monfils (doc. Sénat, n° 2-1027/1 — 2001/2002). Avec l'accord de ce dernier, il a été décidé de la redéposer simultanément au Sénat par la présente signataire et à la Chambre par Philippe Monfils en vue d'en assurer l'examen rapide dans l'une ou l'autre Chambre.

L'arriéré judiciaire au civil est un fléau. Le justiciable, confronté à des délais de procédure déraisonnables, vit, à travers son procès, un véritable calvaire. Certes, une augmentation drastique des cadres de magistrats permettra seule de résorber efficacement et rapidement cet arriéré.

Des modifications pratiques de la procédure judiciaire civile peuvent cependant, dès à présent, contribuer à améliorer la situation en amenant plus de clarté dans le débat judiciaire et en facilitant le travail du juge.

La présente proposition de loi part du constat selon lequel, dans de nombreux procès, les magistrats croulent de plus en plus sous d'innombrables jeux de conclusions, conclusions additionnelles premières, conclusions additionnelles secondes, etc., dont le

BELGISCHE SENAAAT

BUITENGEWONE ZITTING 2001-2002

18 JULI 2003

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 747 van het Gerechtelijk Wetboek teneinde het begrip syntheseconclusies erin op te nemen

(Ingediend door mevrouw Nathalie de T' Serclaes)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel werd tijdens de vorige zittingsperiode reeds ingediend door Philippe Monfils (stuk Senaat, nr. 2-1027/1 — 2001/2002). Met de instemming van deze laatste wordt het voorstel nu opnieuw ingediend, tegelijkertijd in de Senaat door ondergetekende en in de Kamer door Philippe Monfils, zodat het snel in een van beide Kamers kan worden besproken.

De gerechtelijke achterstand in burgerlijke zaken is een regelrechte ramp. Voor de rechtzoekende die geconfronteerd wordt met onredelijke proceduretermijnen, is zijn proces een echte calvarietocht. Een drastische verhoging van het aantal magistraten in de personeelsformaties is het enige middel om die achterstand doeltreffend en snel weg te werken.

Praktische wijzigingen in de burgerlijke rechtspleging kunnen evenwel nu al bijdragen tot een verbetering van de toestand wanneer ze zorgen voor meer duidelijkheid in het gerechtelijk debat en voor een vereenvoudiging van het werk van de rechter.

Dit wetsvoorstel vertrekt van de vaststelling dat de magistraten in vele processen bezwijken onder het gewicht van de pakken conclusies, eerste aanvullende conclusies, tweede aanvullende conclusies, enz., waarvan de inhoud vaak bestaat uit herhalingen of

contenu est souvent constitué de redites ou de références à des conclusions antérieures. Le juge, dans l'obligation de répondre à tous les motifs compris dans les différents jeux de conclusions, doit alors faire un travail minutieux de « compilation » prenant beaucoup de temps.

Le présent texte vise donc à introduire le principe selon lequel les conclusions déposées par une partie ultérieurement à ses conclusions principales et premières additionnelles annulent ces dernières. Les nouvelles conclusions déposées par la partie seront des conclusions de synthèse englobant, outre son argumentation nouvelle, tous les éléments développés dans ses conclusions précédentes.

En obligeant la partie à déposer si nécessaire une note unique de synthèse plutôt que trois ou quatre jeux de conclusions, le travail du juge sera facilité. Le débat judiciaire y gagnera en clarté et le magistrat pourra rendre ses jugements plus rapidement. Par ailleurs, vu le recours généralisé des cabinets d'avocats à l'informatique, cette modification ne générera pas une surcharge importante de travail pour les parties.

Commentaires de l'article

Article 2

Cet article instaure un nouveau principe dans les échanges de conclusions entre parties à un procès. Une fois que chaque partie a déposé ses conclusions principales et premières additionnelles dans le cadre de l'affaire — application des premiers alinéas —, il ne leur sera plus possible de déposer de nouvelles conclusions additionnelles ne reprenant que quelques points de l'affaire.

En effet, les conclusions ultérieures seront des conclusions de synthèse. Les parties doivent y intégrer le contenu de leurs conclusions antérieures, celles-ci pouvant dès lors être considérées comme nulles.

Le juge se retrouve, dès lors, devant des documents en nombre restreint au moment de rendre son jugement, ce qui lui facilite évidemment la tâche sans alourdir excessivement celle des parties.

Nathalie de T' SERCLAES.

*
* *

verwijzingen naar vroegere conclusies. De rechter die verplicht is te antwoorden op alle motieven die in die verschillende conclusies zijn opgesomd, wordt aldus geconfronteerd met een nauwgezet « compilatiewerk » dat heel wat tijd vergt.

Deze tekst strekt er dus toe het principe in te voeren volgens hetwelk de conclusies die door een partij worden ingediend na haar hoofdconclusies en eerste aanvullende conclusies, die laatste conclusies teniet doen. De nieuwe conclusies die door een partij worden neergelegd zullen syntheseconclusies zijn die naast een nieuwe argumentatie alle elementen bevatten die ontwikkeld zijn in haar vorige conclusies.

Door die partij te verplichten indien nodig een enkele synthesenota neer te leggen in plaats van drie of vier conclusies, wordt het werk van de rechter gemakkelijker gemaakt. Het gerechtelijke debat zal er duidelijker door worden en de magistraat zal veel sneller een vonnis kunnen vellen. Aangezien advocatenkabinetten een veralgemeend beroep doen op computers, zal deze wijziging overigens niet leiden tot een aanzienlijke toename van het werk voor de partijen.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2

Dit artikel voert een nieuw principe in bij de uitwisseling van conclusies tussen partijen in een geding. Zodra elke partij haar hoofdconclusies en eerste aanvullende conclusies in het kader van de zaak heeft neergelegd — toepassing van de eerste drie leden — kunnen ze voortaan geen aanvullende nieuwe conclusies meer neerleggen die slechts enkele punten opnieuw vermelden.

De latere conclusies moeten immers syntheseconclusies zijn. De partijen moeten daarin de inhoud van hun vroegere conclusies opnemen waardoor die vroegere conclusies derhalve teniet gaan.

Wanneer de rechter zich dan moet uitspreken, wordt hij derhalve nog geconfronteerd met een beperkt aantal stukken wat zijn taak makkelijker maakt en die van de partijen niet buitensporig verzwart.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 747, § 1er, du Code judiciaire, renuméroté et remplacé par la loi du 3 août 1992, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 3 et 4 :

« Si des conclusions complémentaires sont encore prises par une partie, elles prennent la forme de conclusions de synthèse et annulent les conclusions précédentes de la partie concernée. »

8 juillet 2003.

Nathalie de T' SERCLAES.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 747, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, hernummerd en vervangen door de wet van 3 augustus 1992, wordt tussen het derde en het vierde lid het volgende lid ingevoegd :

« Neemt een partij nog aanvullende conclusies, dan nemen die de vorm aan van syntheseconclusies en doen zij de vorige conclusies van de betrokken partij teniet. »

8 juli 2003.